

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 10 februari 1922 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt tillämpning av lagen den 28 februari 1921 med vissa bestämmelser mot oskäliga pris.

Genom en den 20 januari 1922 dagtecknad proposition, nr 17, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om fortsatt tillämpning av lagen den 28 februari 1921 (nr 55) med vissa bestämmelser mot oskäliga pris.

Härigenom förordnas, att lagen den 28 februari 1921 med vissa bestämmelser mot oskäliga pris, vilken lag gäller till och med den 31 maj 1922, skall äga fortsatt tillämpning till och med den 31 maj 1923. I fråga om sådan under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen avses, skall vad där är stadgat fortfara att gälla även efter sistberörda dag.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet. Då frågan om bibehållande av en provisorisk prisockerlag förevar till behandling vid fjolårets riksdag, yttrade utskottet i utlåtande nr 8, att utskottet i likhet med den dåvarande departementschefen funne det vara angeläget att, till bevarande av kontinuitet i rättsuppfattningen, den provisoriska prisockerlagen bibehölles, intill dess en lagstiftning av

mera permanent natur — därtill förarbeten av tvenne jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 30 april 1920 tillkallade sakkunniga påginge — kunde träda i kraft, samt att utskottet ej funne anledning till erinring mot att i avvaktan på framläggande av ny ockerlagstiftning, som utskottet med tillfredsställelse såge, att departementschefen ställde i utsikt till 1922 års riksdag, den provisoriska lagen erhöle föreslagen formulering.

Av den nu framlagda propositionen framgår, att den vid antagandet av nu gällande provisoriska lag i ämnet hysta förhoppningen om framläggande redan vid denna riksdag av förslag till en definitiv ockerlagstiftning icke uppfyllts. Då emellertid den till riksdagen lämnade redogörelsen för kommittéer och sakkunniga för föregående år utvisar, att de förenämnda sakkunnigas arbete väntas bliva avslutat under början av innevarande år, samt grundad anledning således torde finnas till det antagande, att förslag till en definitiv lagstiftning i ämnet är att förvänta till nästkommande års riksdag, finner utskottet i anslutning till sin vid fjolårets riksdag uttalade uppfattning det önskligt, att, till bevarande av kontinuitet i rättsuppfattningen å området, den nu gällande provisoriska lagen förlänas utsträckt giltighet under ännu ett år; och får utskottet, som vid granskning av lagförslaget icke funnit skäl till anmärkning mot detsamma, fördenskull hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 10 februari 1922.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 2.